

THE (INTERNATIONAL) NOISE CONSPIRACY

Fredag, Chili! 21:45

"I wanna make you feel" sjunger Dennis Lyxzén och kemin mellan publik och T(II)NC är gastkramande. Lyxzén bemästrar micken som om det vore hans egna lem. Med respekt och lekfullhet. Han riktar upp långfingren mot publiken medan han utmanande vickar på höfterna. Han ligger ner, han står upp. Smidig som en spettal

Yogan han utövar till vardags ger sannerligen resultat. Han slingrar sig genom professionella akrobatiska övningar och toppar med att från liggande läge lyfta sig upp genom en bakåt volt. Lyxzén kryper fram mot scenkanten och publiken. Han tar mikrofonen i munnen som om han var tvungen att tillföra ett substitut för att inte sluka sin publik med hull och hår.

"Antingen så slåss vi eller så knullar vil!" Liksom på sig själv greppar Lyxzén tag om våra intimaste delar. "We will be high!" Dennis nailar sina högre toner målmedvetet och cleant. Inge som parallellt spelar i rockbandet Totalt jävla mörker drar av ackord varpå han i samma rörelse lyfter sitt finger för att försöka känna av hur de känslomässiga vindarna drar över publiken.

Lars småludna och bultande bringa avslöjas under linnet han bär upp och den lilla plyschvästen Dennis är iförd har börjat nystas upp. Kläderna klarar inte av trycket längre. Ludwig på sina trummor bringar heder åt beatsen och Calle Jakobsson förgyller stämningen med orgelnostalg.

Mellan låtarna förmedlar Lyxzén betänksamma budskap och frågar sig vart dagens cyniska värld härnäst ska ta vägen då människan i dag prioriterar att dricka kaffelatte och uppdatera sin twitter. Publiken står stumma och handfallna inför frågan. De är i stunden i behov av en ledare och deras närmaste alternativ är Lyxzén, varpå deras nya ledare försvinner bakom scen.

Han kommer strax tillbaka med en vinröd sammetsmantel. Han hoppar ner från scen och förbereder sig för sin entré bland folket. Han blir tvungen att knuffa undan vakterna innan han likt Jesus med lätta steg börjar gå på publikens händer som om det vore en klar vattenyta.

Där Lyxzén återvänder till scenen och ställer sig balanseras på en förstärkare kastas tamburinen från ena sidan av scenen till de andra i ett samspel mellan bandmedlemmarna som imponerar.

Inget är komplicerat eller överflödigt. Det är enbart uppriktigt och ärligt material The (International) Noise Conspiracy levererar. Och det är med högljudda ovationer bandets medlemmar i sin återkommande avslutningsritual reser sina knytnävar till en segerpose för att än en gång andas in lugnet efter stormen av den frigörelse de just injicerat under publikens gäshudsknottrade skinn.

Av Erika Larsson

Foto: Victor Claesson

Foto: Victor Claesson